

9. MŰHELYMUNKA

Időpont: 2019. június 1. 14.00-17.00

Helyszín: Civil Ház-Tiszavasvári

Téma: ÉRTÉKEKRE HANGOLVA- Életvezetés és családszervezés a XXI. században

Típusa: PARTNERSÉG KERETÉBEN EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGVALÓSÍTÁSA-
KÖTELEZŐEN ELŐÍRT TEVÉKENYSÉG

Résztevők: 21 fő

**-Közvetlen célcsoportból-Humán szolgáltatást nyújtó állami és nem állami intézményekben-
és civil szervezetekben dolgozó szakemberek:**

-Szent Miklós Házi Segítségnyújtó Szolgálat: 1 fő

- Védőnői Szolgálat- Tiszavasvári: 1 fő

-Kornisné Szociális- Család- és Gyermekjóléti Központ Tiszavasvári: 2 fő

--Tiszavasvári Otthon Segítünk Alapítvány: 2 fő

-Tiszavasvári Nagycsaládosok Egyesülete: 9 fő

-Kabay János Alapítvány- Tiszavasvári- 1 fő

-KINCSE- Kishegyesi Nagycsaládosok Egyesülete: 1 fő

-Búdi Romákért Egyesület: 1 fő

Határon túli együttműködő partnereink:

-VANCSESZ (Vajdasági Nagycsaládos Egyesületek Szövetsége): 1 fő

-Pro Tharkan Egyesület- Köröstárkány: 1 fő

-FEMIT (Felvidéki Magyar Ifjúságért Társulás): 1 fő

9. műhelymunkánk egy rendkívül fontos probléma körül szerveződött. Szakértőink számára alapvető

témakör az életvezetés és családszervezés, mint fogalom, a problémák feltárása, javaslatok azok megoldására. A Kabay János Alapítvány munkatársa előadásában elsőként a személyiségről, mint fogalomról beszélt, amely elengedhetetlen tény, életünk vezetéséhez. Személyiségünk lényege a ránk jellemző viselkedés és gondolkodás. Születésünk óta fejlődik, bővül, színesedik és mélyül. Sőt, bizonyos összetevőit örököltük. Kialakulását befolyásolja környezetünk. Elsősorban a szülői ház, a nevelésünkben és oktatásunkban részt vállaló pedagógusok köre, barátaink, munkatársaink, és bizony még a világháló tagjai is befolyásolják személyiségünk alakulását: mintákat és példákat követünk.

Jellemünk alakul, személyiségünk fejlődik. Személyiségünk kialakulásáért nemcsak mi vagyunk a felelősek, de

továbbfejlesztéséért elsősorban nekünk kell tennünk! Az érett személyiség tulajdonságait határozta meg az előadó: 1.Felelősséget vállal magáért. 2.Elfogadja a másik embert. 3. Indulatait fékezni tudja 4. Hasznosan és tevékenyen él. 5. Valóságos énképe van önmagáról. 6. Reálisan látja az őt körülvevő világot.

Hallhattak szakértőink ezután a család fogalmáról, a családbeli szerepekről, a családi munkamegosztásról is, s arról, hogy manapság „ki hordja egy családban a nadrágot”?

A nagybetűs élet, mint fogalom következett. A fiatalok számára gyakran közvetítjük ezt a gondolatot: „Itt vagy az élet küszöbén, most mutasd meg!” DE AZ IFJAK, A 18 ÉVESEK, AKIK MÁR „NAGYKORÚAK”, valóban ott állnak életük küszöbén? Ehhez elengedhetetlen tehát a megfelelő

énkép, egy társ, egy szerető család, elképzelt munkahelyük víziója. Ha tényleg érett a személyiségük, akkor valószínű, hogy nem ijednek meg a nagybetűs élet kihívásaitól. tanítsuk meg a fiatalokat, hogy ifjúként, pályakezdőként vállalni kell a megpróbáltatásokat, ellen kell állniuk a kihívásoknak és nap mint nap meg kell oldani keletkező konfliktusokat, nem szabad azok elől elszaladni. Legyenek a fiataloknak elképzelésük, terveik, nem szabad céltalanul lézengniük a nagyvilágban. Elképzeléseiket, terveiket vessék össze a valósággal! A

fiatalokat meg kell tanítani, hogy az élettől pofonokat kapnak, de ezekkel szembe kell nézniük, s újra-és újra próbálkozniuk. Fontos és ajánlatos, hogy mindenki rendelkezzen saját élettervvel, amelynek megvalósítása nem függ a házasságkötéstől, és különösen nem egy bizonyos személlyel való házasságkötéstől. Ez az életterv elsősorban a saját egzisztenciális, lelki, anyagi terveinkkel és ezek kivitelezésének feltételeivel foglalkozik. Olyan pontokat tartalmaz, mint a saját képességeink és érdeklődésünk felsorolása, azoknak az értékeknek a listája, amelyeket követni akarunk. Ha az élettervet elkészítjük, és komolyan vesszük, segíthet bennünket. Kevésbé leszünk kiszolgáltatva az élet véletlenjeinek.

Második előadónk, a Tiszavasvári Otthon Segítünk Alapítvány munkatársavolt, aki a mindennapi életben hasznos életvezetési és családszervezési praktikákat osztotta meg a humán szakértők és a civil szervezetekben dolgozók számára. A négy gyermekes családjának saját hétköznapi tapasztalataiból, s az alapítvány „otthon segítő” munkájáról is beszélt.

Magát a nagycsaládot nem tudjuk nem hangsúlyozni, hiszen, amint elindulunk együtt valahova, az feltűnést kelt. A közvetlen környezetünk és a kisváros, ahol élünk már megszokta ezt a jelenséget, de mindig akad egy-két kíváncsi szempár, aki utánunk fordul. Az élet örömeit, pozitívumait pedig akkor is hangsúlyoznánk, ha nem ebben az életformában élnénk. Miért jó búslakodni, szomorkodni, az élet rossz oldalát nézni, a múlton merengeni? Az nem visz előbbre, nem terem gyümölcsöt. Inkább keressük a jót, szívet melengetőt. Egymásra talált ez a két dolog...

Előadónk hangzottatta: hatalmas logisztikai kihívás a munka és a családi élet összeegyeztetése.

Hogy fér meg a nagycsalád mellett a munka illetve a tanulás?

A család mindig a munka előtt kell, hogy szerepeljen az értéksorrendben. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ne kellene helyt állni és tudásunk, erőnk legjavát adni, de a munka ütemezhető (éjszakára is). A gyerekek életében viszont megismételhetetlenek az első „dolgok”. meg kell tanulni, el kell sajátítani azt, hogy miként teremtsünk összhangot a hivatásunk és a munkánk között.

Sok családban problémát jelenthet az, hogy a szülők, testvérek földrajzilag távol vannak. Ilyenkor „saját erőforrásból” szükséges megoldani a helyzeteket, ebből adódóan mindenki kiveszi a részét így vagy úgy a tennivalókból. De nem szabad félni a külső segítségtől: s itt mutatta be előadónk az Otthon segítőnk Alapítvány fontos munkáját.

A műhelymunka utáni kötetlen beszélgetés a szakemberekkel a teraszon folytatódott.

